

Polis a l'insti

La història. Los Àngeles, avui. Els joves agents de policia, Smith i Jenko, entren a formar part de l'esquadró Jumper Street, dedicat a investigar la delinqüència juvenil als instituts d'ensenyament, es fan passar per estudiants, però les coses han canviat des que ells ho eren de debò...

La pel·lícula. Les *buddy movies* (amistat d'amics) és un altre subgènere en l'extens prestatge de les comèdies urbanes. És allò de la parella de mascles divergents obligats a entendre's. Si fa no fa com Artur Mas i Josep Antoni Duran. L'Indivil i el Mandoni, el gordo y el flaco, el pelut i el calb, vaja. Anem per feina, que diria l'avi Pujol. Basant-se en la telesèrie *21 Jump Street (Jóvenes policías)* dels 80-90 del segle passat, el tàndem Phil Lord & Chris Miller (Miami, 1977; Washington, 1975) es dedica a dirigir les aventures sapatres d'una parella de policies que es volen fer passar per estudiants.

Talment com el polis antidisturbis disfressats d'antisistema del *fouché* Felip Puig, que no té un pèl de... (i aquí cal que vostè es mulli pensant el qualificatiu més escaient al sinistre personatge!). Les peripatètiques peripècies de l'Smith i el Jenko (Jonah Hill i Channing Tatum, de química explosiva) ens procuren una comèdia a estones *grease*, i per moments surreals, com quan els *dibus* del Tom i Jerry converteixen aquest món sú-

per avorrit, en quelcom (perdó per aquest pronom tant nostrat!) si més no, divertit. El tema del film va de que el temps passa sense aturar-se. I que per damunt de la família, hi ha, mal que ens pesi, el vincle de l'amistat entre barons. Per cert, què passa amb les femines, no tenen amigues? La comedieta no pretén res més que posar en evidència aquells dos factors existencials esmentats. I com a concessió per als nostàlgics irredents, Johnny Depp, el policia Tom Hanson de

Infiltrados en clase

Directors: Phil Lord & Chris Miller. Intèrprets: Jonah Hill, Channing Tatum, Ice Cube, Ellie Kemper, Brie Larson. EUA, 2012. 109'.
JC Alpicat, Lauren Lleida.

la telesèrie d'Stephen J. Cannell, es permet un *cameo* de nassos.

La imatge. Smith i Jenko, d'esmoquin blanc, parodiant uns polis a l'estil Starsky i Hutch del tot tarantinians, disparant a tort i a dret.

La frase. "M'havia cregut que érem germans de veritat!", que etziba Jenko a l'Smith. Les afinitats afectives sempre acaben sent selectives?!

La recomanació. Per a fans de les comèdies juvenils passades, en aparença, de rosca.